

slaget til ændring i lov nr. 81 af 21. marts 1959 om pensioner, der er fastsat i henhold til de før 1. april 1958 gældende pensionslove . . .“

Lovforslaget fik i folketinget en velvillig modtagelse og vedtoges enstemmigt uden forudgående udvalgsbehandling.

Ved lovforslagets 3. behandling gav *finansministeren* følgende redegørelser for udfaldet af nogle forhandlinger, han havde ført med tjenestemandorganisationerne:

„Ifølge tjenestemandslovens § 88 kan der — med hjemmel i tillægsbevillingsloven — for nærmere fastsatte perioder ad gangen, første gang fra 1. oktober 1961, ske forhøjelse af lønningerne med en eller flere af de såkaldte overenskomstportioner.

Således som det fremgik af min fremsættelsestale, har det imidlertid forekommet regeringen rimeligt, at man overvejede at give sådanne overenskomstportioner fra et tidligere tidspunkt. Man har først og fremmest tænkt på, at man kunne give dem *fra den 1. april i år*. I den anledning har jeg i denne uge i løbet af mandag, tirsdag og onsdag ført forhandlinger med tjenestemandorganisationerne. Disse forhandlinger er nu sluttet.

Under forhandlingerne har jeg afgivet et tilbud om, at der skulle ydes tjenestemandene 40 af disse *overenskomstportioner*. Dette svarer til en lønforhøjelse på ca. 14 pct. For at give et indtryk af lønforhøjelsens størrelse kan jeg nævne, at en tjenestemand, for hvem hver portion er på 48 kr., ved denne lønforhøjelse vil få 1 920 kr. mere om året eller, for at sammenligne det med en ugeløn, ca. 39 kr. mere om ugen. Når jeg nævner denne gruppe, er det, fordi den er typisk for en meget, meget stor del af tjenestemandene. Samtidig gik mit tilbud ud på, at der skulle ydes til *alle honorarer 5 pct.s forøgelse*. [De 5 pct. lægges til grundbeløbet. Totalbeløbet stiger derved pr. 1. april med 11 pct.]. Dette blev tilbudt med gyldighed fra 1. april. Omkostningerne for staten ville blive 240 mill. kr. for hvert finansår.

Fra tjenestemandorganisationernes side blev der stillet krav om for perioden fra 1. januar 1961 til 1. april 1962 43 portioner, medens man fra 1. april 1962 frem til 1. april 1963 ønskede 49 portioner. Man har beregnet, at udgifterne for staten, dersom disse ønsker skulle have været opfyldt, i alt for disse to år ville være blevet på 616,5 mill. kr. eller 136 mill. kr. mere end det, som tilbuddet lød på fra min side.

Det viste sig desværre under de forholdsvis lange forhandlinger ikke muligt at nå frem til et forlig. Jeg har derfor i dag sendt en anmodning til finansudvalget om, at der på tillægsbevillingsloven må gives en bevilling i overensstemmelse med mit forslag.“

Ministeren for offentlige arbejder fremsatte derefter en udtalelse om en af *københavnske postbude* iværksat 1 dags arbejdsstandsning, som stod i forbindelse med de stedfundne lønforhandlinger. Ministeren havde over for formændene for Dansk Postforbund og Københavns Postbundeforening på regeringens vegne forlangt, at arbejdsstands-